

15 k er placeret hos de to institutioners bestyrelser, se lovens § 9 og § 15 m, medens det daglige programansvar og administrative ansvar efter lovens § 10 og § 15 m, stk. 4, er henlagt til generaldirektøren for Danmarks Radio og TV 2's administrerende direktør. For de regionale TV 2-virksomheder gælder efter § 15 o, at det er den regionale bestyrelse, der har den overordnede ledelse, og regionens direktør, der har det daglige programansvar.

Tilrettelæggelsen og produktionen navnlig af fjernsynsudsendelser involverer typisk i højere grad end artikler i trykte skrifter en flerhed af personer. Udsendelsernes indhold beror således i højere grad på et samvirke imellem flere personer samtidig med, at der rent faktisk ofte vil være en redaktionelt ansvarlig medarbejder for en bestemt udsendelse. Udvalget har drøftet, om disse massemediers forskellighed i virkemåde i tilblivelsesfasen i forhold til den trykte presse bør bevirke, at det strafferetlige redaktøransvar placeres hos flere personer, eventuelt på et andet niveau end den øverste administrative ledelse. Udvalget har således vurderet, om ansvaret bør knyttes til en - eksisterende eller ny - programchef-funktion eller særlig programlederstilling. Udvalget har imidlertid fundet, at det også for disse massemedier er mest hensigtsmæssigt, at der kun findes én person, som i strafferetlig henseende er ansvarlig for anonyme indslag. Dette svarer i øvrigt til, at lovgivningen også, for så vidt angår programansvaret, har udpeget én ansvarlig, jf. ovenfor, hvilket ikke har udelukket, at beføjelserne til at tilrettelægge og bestemme de enkelte udsendelser indhold internt henlægges til institutionens programchefer og andre medarbejdere. Udvalget foreslår for Danmarks Radio og TV 2, at redaktøransvaret pålægges henholdsvis generaldirektøren for Danmarks Radio og den administrerende direktør for TV 2. Udvalget foreslår ligeledes, at direktøren for de regionale TV 2-virksomheder tillige bærer det strafferetlige ansvar. Dette ansvar kan ikke delegeres. Udvalget har ikke ønsket i selve loven at foreskrive, at det for alle radio- og fjernsynsvirksomheder skal være således, at samme person har det økonomiske administrative ansvar og det program-mæssige og strafferetlige ansvar. Der vil ikke være noget til hinder for, at en lokal radio- og fjernsynsvirksomhed udpeger en anden person til ansvarshavende redaktør end direktøren for virksomhedens økonomiske forhold. Dette svarer til situationen for den trykte presse.

Udvalget har drøftet, om der for disse massemediers vedkommende kunne og burde anvendes en anden betegnelse for den ansvarlige person end ordet »redaktør«, men er veget tilbage herfor, navnlig fordi udtryk som programchef, programansvarlig og pro-

gramleder i praksis anvendes og er udtryk for andre typer ansvar eller stillinger. Udtrykket »redaktør« anvendes derfor af udvalget også for disse mediers vedkommende som betegnelse for den person inden for virksomheden, der har det strafferetlige ansvar navnlig for anonyme indslag. Det vil for radio- og fjernsynsforetagender ifølge sagens natur ikke være muligt at give borgerne oplysning om redaktørens identitet på samme måde som i et dagblad, og udvalget anser det ikke for nødvendigt at indlede eller afslutte ethvert program i radio eller fjernsyn med en »annoncering« af, hvem der er redaktør. Udvalget foreslår derimod en bestemmelse i lovudkastets § 5, stk. 3, hvorefter enhver har krav på at få oplyst, hvem der er ansvarshavende redaktør for en bestemt radio- eller fjernsynsvirksomhed, således at seere og lyttere får let adgang til at skaffe sig oplysning om, hvem de skal sagsøge i tilfælde af eventuelt strafbare anonyme indslag.

For borgerne vil det endvidere kunne være vanskeligt at finde frem til, hvortil en henvendelse til f.eks. en lokalradio skal rettes. Med henblik på at sikre en let adgang til at få fornødne oplysninger om massemediernes og redaktørernes identitet er det i lovudkastets § 5, stk. 1, og § 8, stk. 1, foreskrevet, at alle massemedier - bortset fra trykte periodiske skrifter - skal indgive anmeldelse til Pressenævnet. Der findes f.eks. ca. 300 lokalradioer på landsplan, hvortil kommer de nye særlige massemedier, der er omfattet af § 1, nr. 3, i lovudkastet. Et sådant register over massemedier vil uden større administrative omkostninger kunne etableres i Pressenævnets sekretariat og vil for borgerne og andre være et serviceinstrument, som sikrer fuld klarhed over, hvilke foretagender, der er omfattet af det særlige ansvarssystem.

På grund af radio- og fjernsynsudsendelsers flygtige karakter og det forhold, at en lytter eller seer måske kun hører eller ser en del af et indslag, vil de pågældende imidlertid her - i modsætning til de trykte skrifter, hvor borgerne rent fysisk via bladet har dokumentation for de navngivne forfatters identitet - jævnligt have vanskeligheder med at vide, hvem den forfatter eller medvirkende er, som de ønsker at gøre et ansvar gældende over for. I mange tilfælde vil det endog være således, at lytteren eller seeren af andre får at vide, at han har været omtalt i et indslag, som vedkommende ikke selv har set eller lyttet til.

For af afbøde disse vanskeligheder forslår udvalget en regel i lovudkastets § 6, hvorefter den ansvarshavende redaktør efter anmodning skal give enhver, der har retlig interesse heri, oplysninger, der kan identificere nærmere angivne udsendte programmer, og identificere de forfattere m.v., der ikke er anonyme og derfor er ansvarssubjekter i tilfælde af strafbare